

Nr 74

Av herr Ståhl, om höjning av anslagen till sjömätning.

Fjolårets riksdag beslöt, i anledning av i ämnet väckta motioner och efter förslag av statsutskottet, en visserligen blygsam men dock höjning av anslagen på såväl drift- som kapitalbudget till säkerhetsanstalter för sjöfarten. Avsikten var att i någon mån effektivisera den sedan många år eftersatta sjömätningen. Även om de materiella verkningarna av detta beslut måste betecknas som i hög grad blygsamma, torde beslutet såsom en menings- och viljeyttring från riksdagens sida ha haft ett icke obetydligt värde.

Sjömätningens betydelse för sjöfarten särskilt på norrlandskusten har i samband med årets petitaframställningar starkt och värtaligt utvecklats av sjöfartsstyrelsen. Det är emellertid inte endast vid våra havskuster intensifierad sjömätning är erforderlig. Detsamma gäller våra stora insjöfarvatten, Vänern, Vättern, Mälaren och Hjälmarén. I särskild grad gäller detta Vänern, vars sjöfart uppgår till en dryg femtedel av hela landets. Någon sjömätning i Vänern har icke skett sedan början av detta sekel, den senaste år 1915. Sedan dess har sjöfarten på dessa vatten undergått en stark utveckling särskilt efter utbyggnaden av Trollhätte kanal. Det bör alltså observeras att ingen sjömätning i dessa farvatten gjorts, trots utbyggnad av fartygen till ett djupgående av 4,6 meter. Under seglationsperioder med högvatten saknar detta större betydelse, men lågvattenssomrar framträder de menliga verkningarna så mycket mer. Som exempel må nämnas, att genom motorfartyget Dagnys av Säffle grundstötning lågvattenssommaren 1956 upptäcktes ett dittills okänt vidsträckt undervattensrev med ett minsta djup av endast 4 meter. I övrigt har ett antal mindre grund från 1,5 till 4 meters djup de senaste 14 åren lokaliserats av lotsbefälhavaren på Vänern. Även om den vid norrlandskusten pågående landhöjningen inte har motsvarighet inom insjöfarvatten, ger vad som sålunda inträffat på Vänern klart vid handen, att säkerhetsanstalterna för sjöfarten även här lämnar mycket övrigt att önska.

Ehuru sålunda skyndsamhet är av nöden framstår det med hänsyn till årets budgetläge som utsiktslöst att nu begära anslagshöjningar till dessa ändamål, trots att de är direkt produktionsfrämjande. På längre sikt borde dock en förbättrad medelstillgång kunna ordnas, i varje fall om riksdagen uttalar sig i denna riktning. Medel för ändamålet borde eventuellt kunna anskaffas genom motsvarande inbesparingar under andra anslagsposter, bl. a. löner, omkostnader m. m. till sjöfartsstyrelsen. Det framstår nämligen som skäligen ändamålslost att successivt utbygga ett ämbetsverk i fråga om personal m. m., då

verket på grund av bristande medelstillgång är urståndsatt till mera aktiva och omfattande insatser för sjöfartsnäringens förkovran. De blygsamma medel, som tillföres sjöfartsstyrelsen och olika arbetsuppgifter inom dess verksamhetsområde, torde i stället oavkortade böra disponeras för sjöfartsfrämjande åtgärder.

Med stöd av det anförda hemställles,

att riksdagen vid behandlingen av tionde huvudtiteln punkt Säkerhetsanstalter för sjöfarten måtte hos Kungl. Maj:t till nästa års riksdag begära förstärkning av anslagen till sjömätning vid såväl våra havskuster som våra insjöfarvatten, särskilt Vänern.

Stockholm den 22 januari 1958

Manne Ståhl